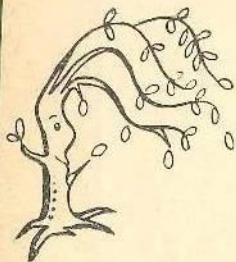

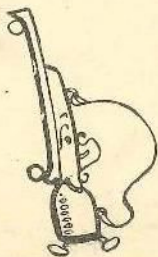
LATVIJAS PSR
ZINĀTŅU
AKADĒMIJA

LATVIEŠU TAUTAS PASAKAS

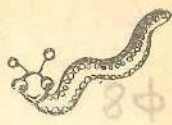
IZLASE

LATVIJAS PSR ZINĀTŅU AKADĒMIJAS IZDEVNIECĪBA

L $\frac{65-2}{17}$

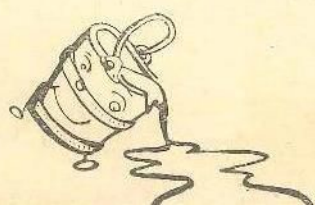
VALODAS
UN LITERATŪRAS
INSTITŪTS

PASAKAS PAR DZĪVNIEKIEM

Sastādījis K. ARĀJS

RIGĀ 1964

Abi biedri nu skrien prom, ko tik kājas nes. Vēlāk nospriež šķirties, griežas katrs uz savu pusi un aiziet, bet zaķītis iet ar riņķi uz savu gaļas gabalu, paēdis norok pāri palikušo un aiziet, bet lapsa nekā nedabūja, jo zaķītis visu izdarīja ar viltību.

Vecītis pa to laiku arī nokļuvis līdz mājām, bet paskatās — kas tas? — gaļas vietā akmens, un nu tik viņš noprot, ka ir pievilts, bet nu ir par vēlu.

KUKULĪTIS

Reiz dzīvoja mazā mājiņā ļoti nabadzīgi vecīši. Viņiem nebija nekā ēdama. Reiz viņi saslaucīja pa dzirnavām saujiņu miltu, iejauca kaziņas pienā un izcepa kukulīti. To nolika uz loga, lai atdzistu. Kukulītis nolēca no loga un bēga prom. Ceļā viņš satiek kaķi. Kaķis saka: «Kukulīt, es tevi ēdīšu!»

Bet kukulītis tā atsaka: «Neēd vis mani, es tev pastāstišu pasaku. Mani saslaucīja pa dzirnavām, iejauca kazas pienā, izcepa ceplī un nolika uz loga, lai padzistu. Es aizbēgu no vecīša, vecenītes, no tevis, kaķīt, arī aizbēgšu.»

Kamēr kaķis viņa pasaku klausās, kukulītis jau gabalā. Tālāk ejot, viņš satiek suni. Suns viņam prasa: «Kur skriesi? Es tevi ēdīšu!»

Atkal kukulītis viņam stāsta pasaku no gala. Kamēr suns klausās, kukulītis jau gabalā. Mežā viņam pretī nāk vilks. «Kukulīt, es tevi ēdīšu!» tā vilks saka. Kukulītis lūdzas, lai vilks viņu neēstu, un sāk atkal savu pasaku. Kamēr vilks kukulīša pasaku klausās, viņš pats aizbēg.

Pēdīgi viņš satiek lapsu. Tā saka: «Kukulīt, es tevi ēdīšu!»

«Neēd vis mani, lapsiņ, es tev pastāstīšu pasaciņu.»

Lapsa sacel ausis un saka uz kukulīti: «Man vāja dzirdēšana, uzkāp uz manu ausu un sāc vēl no gala.»

Kā tik kukulītis uzkāpj uz lapsas ausu, tā lapsa pamet galvu uz augšu, saķer viņu mutē un apēd. Ko tu gudrai padarīsi.

GUDRINIECE LAPSA

DZīvoja sieviņa, turēja gotiņu. Aizgāja sieviņa uz klāvu un saka: «Gotiņ, es tevi kaušu!»

Gotiņa saka: «Sieviņ, nekauj, cik tu no manis paēdīsi. Ej labāk uz mežu, noķer zaķi, nokauj, izvāri, paēd gaļu, padzer pienu un liecies gulēt.»

Sieviņa aizgāja uz mežu, noķēra zaķi, nokāva un grib vārīt. Atskrien lapsa un saka: «Sieviņ, ko tu paēdīsi no viena zaķa. Ej uz mežu, tur zem krūma gul otrs zaķis; noķer, atnes, izvārisi divus zaķus un paēdīsi.»

Sieviņa aiziet uz mežu, bet lapsa paķer sieviņas zaķi un aizskrien. Sieviņa otra zaķa neatrada, atnāca uz sētu un redz, ka lapsa aiznesusi arī agrāk noķerto zaķi. Sieviņa sasirdijās, aizskrēja uz klāvu un saka: «Gotiņ, es tevi kaušu!»

Gotiņa saka: «Sieviņ, nekauj, ko tu no manis paēdīsi. Redz, kur mežā zem krūma lapsa gul, zaķi apēdusi. Ej noķer, nokausi un paēdīsi.»

Sieviņa aizgāja uz mežu, noķēra lapsu, at-

